

Moldovai Szent Teodóra
Akatisztosza

Moldovai Szent Teodóra Anya Akatisztosza

1 Konták

Jöjjetek Krisztust szeretők mind, és hódoljunk hittel és áhítattal Szentéletű Teodóra anyának, ki Szihla pusztájában sok nélkülözést elszenvedve a remeték útmutató világosságává vált. Hálát adunk Istennek az ő szentjéért és Istent dicsőítve mondjuk: Üdvözlégy tiszteletre méltó Teodóra, Moldova lelki virágszála!

1. Ikos

Angyali életre vágytál ifjúságodtól kezdve, szent Teodóra, hogy teljesen Krisztus Istenünknek szolgálj. Elhagytad Érte szüleidet, családot és az egész világot. Ezért mi alázatosan megemlékezve dicsérünk téged:

Üdvözlégy szent hajtása Krisztusnak, ki a szent keresztségtől kezdve szüntelenül növekedtél;

Üdvözlégy Szent Teodóra, ki gyermekkorodtól fogva Krisztus Urunknak szolgáltál;
Üdvözlégy, mert az Evangélium örömhírét meghallottad;
Üdvözlégy, mert Jézus szeretetéért a világtól eltávolodtál!

Üdvözlégy, mert evilág dicsőségét elhagytad, és egy másik dicsőséget óhajtottál;
Üdvözlégy, mert minden erőddel Krisztus dicsőségéért fáradottál;
Üdvözlégy, mert nemzedéked nehézségei téged nem akadályoztak;
Üdvözlégy, hívó szolgája a nagy Királynak!

Üdvözlégy, fiatal bimbó, ki szép gyümölcsöt hoztál;
Üdvözlégy, Krisztus szelíd báránycájája;
Üdvözlégy, mert Krisztus evangéliumi parancsait megtartottad;
Üdvözlégy, szent remeték méltó dicsérete!

Üdvözlégy, tiszteletre méltó Teodóra, Moldova lelki virágszála!

2. Konták

Szüleid unszolására, engedelmességből, egy rövid ideig házasságban éltél. Azután férjeddal együtt elhagyjátok ezt a világot, hogy a szerzetesség útjára lépve, csak Istennek éljete és a Mindenhatónak így énekeljete: Alleluja!

2. Ikosz

Kolostorba lépve, igazi otthonodra találtál, és öreg főnöknődnek engedelmeskedve, bemutattad a szeretet szelíd áldozatát, mindenki felé engedelmes voltál. A te példamutató életedet csodálva téged így tisztelünk:

Üdvözlégy, Teodóra, mert alázatossággal és szelídségeddel Krisztust utánoztad;

Üdvözlégy, mert Megváltónk is az engedelmeség árán szabadított meg bennünket;
Üdvözlégy, mert engedelmességeddel és akaratod megtörésével vértanúnak mutatkoztál;

Üdvözlégy, mert engedelmességeddel az alázat erényét nyerted el!

Üdvözlégy, mert imádsággal és engedelmisséggel, az evangéliumi Mária részét választottad;

Üdvözlégy, mert alázattal és engedelmisséggel gyűjtötted az üdvösség gyümölcseit;

Üdvözlégy, mert az engedelmeség és az imádság volt a gazdagságod;

Üdvözlégy, mert így nyertél szent koronát, amelyet választottál;

Üdvözlégy, mert az engedelmeség és az ima által értelmed megvilágosodott;

Üdvözlégy, mert a törökök támadása idején könnyen vállaltad a pusztai életet;

Üdvözlégy, mert a puszta és csendje számodra hasznos volt;

Üdvözlégy, mert a csendben Krisztusra találtál!

Üdvözlégy, tiszteletre méltó Teodóra, Moldova lelki virágszála!

3. Konták

Alig hogy a pusztába értél Paiszia főnöknőddel, nem sokára lelki társad elköltözött az Úrhoz. Te pedig minden földi vigasztalás nélkül maradtál, imádsággal erősítetted magadat és teljes szívedből énekeltél Istennek: Alleluja!

3. Ikosz

Paiszia halála után számba vetted száműzetésedet a földön, és vágy támadt a szívedben szülőfölded erdői után, és a Neamt-i hegyek csendje után óhajtozva, visszatértél. Amit mi méltatlanok örömmel fogadunk, és ezért téged áhítatos tisztelettel köszöntünk:

Üdvözlégy, mert csendes helyet kerestél a pusztában;

Üdvözlégy, mert a Sihastria-i szerzetestől, Varsanufij atyától kértél üdvös tanácsot;

Üdvözlégy, mert útmutatásai után a Sihla-i rengetegbe húzódtál;

Üdvözlégy, mert odaérve könnyek között, hálás szívvel Istennek szolgáltál!

Üdvözlégy, mert örömmel fogadtad csendes lakhelyedet;

Üdvözlégy, ki a szikla alatti barlanghasadékban otthonra leltél;

Üdvözlégy, ki sóskával és egyéb vadon élő növényekkel táplálkoztál;

Üdvözlégy, kit Pál atya megtalált ezen a helyen és lelki táplálékkal is ellátott!

Üdvözlégy, ki lelki tanításokkal és erősítetted magadat;

Üdvözlégy, ki a pusztában is magadhoz vehetted a legszentebb titkokat;

Üdvözlégy, mert a pusztai élet nehézségeit, Istenért, nagy szeretettel fogadtad;

Üdvözlégy, ki példaképe lettél a pusztaság csendjébe vágyakozóknak!

Üdvözlégy, tiszteletre méltó Teodóra, Moldova lelki virágszála!

4. Konták

Éjjel és nappal könnyek között imádkoztál, szent lelki szemlélődésben emelkedtél, és teljes szívvel Istent dicsérve énekelted: Alleluja!

4. Ikosz

Hosszú időt töltöttél Sihla pusztaságában, inkább a megrendülés könnyeivel, mint testi táplálékkal erősödtél, és az örökkévalóság örömeit remélve, Isten kegyelmeivel vigasztalódtál. Mi pedig mint érdemtelen szolgák, így dicsérünk:

Üdvözlégy, ki szüntelen imádsággal a valódi Istenszeretetet nyerted el;
Üdvözlégy, mert a szellemi lépcsőn fölemelkedtél;
Üdvözlégy, mert az erények létráján gyorsan haladtál;
Üdvözlégy, mert a szellemi látás lépcsőjén haladtál!

Üdvözlégy, ki az átistenülés keskeny ösvényén kegyelemmel fölemelkedtél;
Üdvözlégy, mert az Isten iránti szeretet könnyeit árasztottad;
Üdvözlégy, ki lélekben az örökkévalóságban laktál és azzal vigasztalódtál;
Üdvözlégy, mert testedet csak az életben maradásért tápláltad!

Üdvözlégy, ki csak vadon élő zöldséget és egy kevés vizet vettél magadhoz;
Üdvözlégy, mert szemeid szüntelenül az örökkévalóság dolgait szemlélte;
Üdvözlégy, kit Isten kegyelmével táplált;
Üdvözlégy, mert testben élő angyallá lettél!

Üdvözlégy, tiszteletre méltó Teodóra, Moldova lelki virágszála!

5. Konták

Sok kísértéssel és ördögi támadással küzdöttél boldog Teodóra. De Krisztus iránti szeretetteddel, az összes támadást leverted, és mindenért Istent dicsérted, neki hozva hálás éneket: Alleluja!

5. Ikosz

Bírva az értelem megvilágosodását a Szentlélek által, átláttad a jobbról és balról támadó nagy kísértéseket, amelyek sokszor elborítottak. Isten kegyelméből felismerted a ravasz démonok mesterkedéseit, és tiszta imával fordultál Istenhez, miért mi így éneklünk neked:

Üdvözlégy, lelki szikla, kit a gonosz lelkek nem tudtak megingatni;
Üdvözlégy, ki bírtad Isten kegyelmét és minden kísértést legyőztél;
Üdvözlégy, ki nagy alázattal imádkoztál Istenhez;

Üdvözlégy, mert szíved mélyéből Hozzá kiáltottál!

Üdvözlégy, mert Krisztusért túrtél hideget, éhséget és egyedüllétet;

Üdvözlégy, mert a csend és az imádság téged mindig megsegített;

Üdvözlégy, mert a böjt és aszkézis téged nem merített ki;

Üdvözlégy, mert az alázatos szüntelen imádság megerősített!

Üdvözlégy, mert forró imádsággal minden nehézség fölé kerekedtél;

Üdvözlégy, mert nehézségek között lelkileg növekedtél;

Üdvözlégy, mert szellemi éberséggel tisztán őrizted meg imáidat;

Üdvözlégy, mert böjttel és imádsággal a nagy remeték követőjévé váltál!

Üdvözlégy, tiszteletre méltó Teodóra, Moldova lelki virágszála!

6. Konták

Évtizedeket éltél a síhlai pusztában, imádkozva és böjtölve. Férfiasan elviseltd a remeteség minden viszontagságát és nehézségét, és szívből énekeltél Istennek: Alleluja!

6. Ikosz

Szent magányodban Pál atya látogatott időnként, és hozott neked kenyeret és egyéb szerzetesi eledelt, alkalmanként egy-egy ruhadarabot. Te nagy szívbéli alázattal gyóntál lelkiatyádnál, és meghallgattad üdvös tanácsait, melyeket szíved falára írtál. Mindezekért és állhatatosságodért így dicsérünk téged:

Üdvözlégy, mert gyermekkorodtól fogva a Szentírást olvastad;

Üdvözlégy, mert a szentatyák írásaival erősítetted magadat;

Üdvözlégy, mert a szentatyák tanításai nálad nem maradtak gyümölcstelenek;

Üdvözlégy, mert a remeték életét követted!

Üdvözlégy, mert az ő tanításuk téged megvilágosítottak;

Üdvözlégy, mert az imádság és a szentek tanításai téged az értelem éberségére vezettek;

Üdvözlégy, mert mindig a Megváltóhoz imádkoztál;

Üdvözlégy, mert az Istenszülőt mindig dicsérted!

Üdvözlégy, mert őt pártfogódu szüntelenül magad mellett érezted;

Üdvözlégy, mert tökéletességedet az imával állandóan növelted;

Üdvözlégy, mert a szentek imádságát is kérted;

Üdvözlégy, szent, mert a Szentháromsághoz mindig imádkoztál!

Üdvözlégy, tiszteletre méltó Teodóra, Moldova lelki virágszála!

7. Konták

Az örök élet boldogságának reményével vigasztalódtál Teodóra, míg a kísértéseket és démoni támadásokat bátran fogadtad. Imádságodra megnyíltak a hegyek, amint Istennek énekelted: Alleluja!

7. Ikosz

A test összes követelését és az ördög minden támadását, ami ellened irányult, legyőzted Isten kegyelmével. Szíved mélységéből feltört imáddal és forró könnyeiddel sok kegyelmet nyertél Tőle, ezért alázatos szívvel dicsérünk téged:

Üdvözlégy, szentéletű Teodóra, Krisztus Urunk értelmes szolgálója;
Üdvözlégy, mert irgalmat találtál nála és az egyenes ösvényen haladtál;
Üdvözlégy, mert csak tőle fogadtál el segítséget;
Üdvözlégy, okos szolgáló, mert csak Jézust követted!

Üdvözlégy, mert az előrelátás adományával ékesített fel Urad;
Üdvözlégy, mert Jézus Krisztus volt minden vigasztalásod;
Üdvözlégy, szellemi méhecske, ki a Szentlélek nektárját gyűjtötted össze;
Üdvözlégy, mert az Úr szavait ismételve nagy édességre leltél!

Üdvözlégy, lelki csalogány, ki teljes szíveddel Krisztusnak énekeltél;
Üdvözlégy, beszélő galambocská, ki szüntelenül Krisztust dicsérted;
Üdvözlégy tiszteletreméltó Teodóra, a pusztai élet bajnoka;
Üdvözlégy, tiszteletre méltó nagy remeték követője!

Üdvözlégy, tiszteletre méltó Teodóra, Moldova lelki virágszála!

8. Konták

Mindig emlékezetedben tartottad a pusztaságban élő szentatyák tanítását, és mint jó tanítvány, azokat megvalósítottad. Ezért értük is nagy szeretetet tanúsítva, Istennek énekeltél: Alleluja!

8. Ikosz

Elérve a késői öreg kort a Sihlai rengetegben, a te jólelkű Pál atyád is megtért az Úrhoz. Majd te magad is böjtölni kezdtél negyven napot, készülve az örök életre. Megértve a te csodálatos önmegtagadásodat, dicsérünk téged:

Üdvözlégy, mert végtelen türelemmel éltél Sihla pusztaságában;
Üdvözlégy, mert égő méccsessel a szívedben vártad a földi élet elmúlását;
Üdvözlégy, mert gyümölcsöző hittel kért a Mindenható az ő színe elé;
Üdvözlégy, mert szívből vágytál a jó halál kegyelmére!

Üdvözlégy, mert végtelen vággyal óhajtottál a Szent Titkokkal megáldozni;

Üdvözlégy, mert a szentáldozás kegyelméért sokat imádkoztál;
Üdvözlégy, mert Isten a te imádat meghallgatta;
Üdvözlégy, mert lelked üdvösségét gondviselésével őrizte!

Üdvözlégy, mert néhány madárral, Isten téged felismerhetővé tett;
Üdvözlégy, mert érted az ég madarai a Sihastria-i templom szentélyének ablakain keresztül közlekedtek;
Üdvözlégy, mert számodra az előkészület asztaláról, szentelt kenyeret vettek;
Üdvözlégy, mert Isten akart a madarak röptével téged ismertté tenni!

Üdvözlégy, tiszteletre méltó Teodóra, Moldova lelki virágszála!

9. Konták

Látva a sihastriai szerzetesek a madarak cselekedeteit, és a Sihla felé irányult röptüket, utánuk eredtek, és a madarak mintha utat kívántak volna mutatni, bevárták a szerzeteseket. E madarak segítségével rád találtak ó boldog, és ezért Istent magasztaljuk: Alleluja!

9. Ikosz

A madarakat követő szerzetesek sötét éjszakában találták magukat Sihla erdejében, ahol egyszer csak nagy világosságot láttak a sziklák között. Amint közeledtek a ragyogás felé, eltűnt a fény és te szóltál hozzájuk: „Atyák, dobjatok nekem valami ruhát.” Egyik szerzetes bedobta neked a köpenyét, hogy abba öltözz, mi pedig csodálva ezt a felfedezést, meghatottan mondjuk:

Üdvözlégy, szentéletű Teodóra, ki a pusztában megöregedtél;
Üdvözlégy, mert nagy szegénységben éltél és küzdöttél;
Üdvözlégy, mert ruháid is mind lefoszlottak rólad;
Üdvözlégy, mert Isten téged ismertté tett!

Üdvözlégy, mert a téged megtaláló szerzeteseket megkérted;
Üdvözlégy, mert azt mondtad: „Jöjjön késlekedés nélkül Antal atya”;
Üdvözlégy, mert azok az atyák örömmel tértek vissza Sihastriára;
Üdvözlégy, mert Antal vezető atyát rólad értesítették!

Üdvözlégy, mert rólad hallva, nagyon megörült;
Üdvözlégy, mert a Legszenőbb Titkokat magához véve, Sihlára, hozzád sietett;
Üdvözlégy, mert hozzád érve Antal atya meggyóntatott és megáldoztatott;
Üdvözlégy alázatos anya, pusztaság világossága!

Üdvözlégy, tiszteletre méltó Teodóra, Moldova lelki virágszála!

10. Konták

Bemutatott téged a Jóságos Isten, szentéletű Teodóra, mint egy ragyogó fényű lámpást a Sihlai pusztaságban, amiért a Sihasztrai szerzetesek és mi, velük együtt, Istent magasztaljuk: Alleluja!

10. Ikosz

Eltemették testedet a sihasztrai szerzetesek, ott abban a barlangban, ahol olyan sok évig küzdöttél. Meghallották ezt a keresztények, és a te sírodhoz hittel és meghatottan zarándokoltak, hogy tiszteletüket tegyék és így beszéljenek hozzád:

Üdvözlégy, szentéletű Teodóra, ki a Sihlai pusztaságban szentté váltál;
Üdvözlégy, mert szent ereklyéiddel a puszta magát felékesítette;
Üdvözlégy, mert szent ereklyéid ebben a rengetegben sokáig ragyogtak;
Üdvözlégy, ki Isten előrelátása szerint máshova kerültél!

Üdvözlégy, mert a te emlékedre egy fatemplom építettet;
Üdvözlégy mert ez a templomocská az „Úrszínéváltozás” ünnepére szenteltetett;
Üdvözlégy, mert több mint száz éve a hívek a te barlangodhoz jönnek;
Üdvözlégy, mert a te közbenjárásodért sokan fáradoznak!

Üdvözlégy, mert keresztelő Szent János tiszteletére, barlangod közelében, templom épült;

Üdvözlégy, mert Sihla remeteségében sok szerzetes vállalta a tiszta életet;
Üdvözlégy anya, ki az Evangélium parancsainak őrzője vagy;
Üdvözlégy, szent, ki a pusztai életeddal sokaknak utat mutattál!

Üdvözlégy, tiszteletre méltó Teodóra, Moldova lelki virágszála!

11. Konták

Minden szerzetesi közösség megemlékezik a te küzdelmeidről, szentéletű Teodóra, felidéz a te csodás életeddal, és magasztalják érted Istent, aki téged megerősített. Mindazok pedig akik téged követve vállalták a hasonló nehézségeket, Veleddel együtt Istenhez énekelnek: Alleluja!

11. Ikosz

Hallotta híredet, a nagyfogadalmas Elefterie szerzetes, ki neked férjed volt hajdan a világban. Sihlára jött és rátalált barlangodra, ahol könnyek között szólongatott és ezeket mondta:

Üdvözlégy, szentéletű Teodóra, ki ifjúságodtól kezdve szeretted Krisztust;
Üdvözlégy, ki elhagytad a világot és erre az elhagyatott helyre jöttél;
Üdvözlégy, ki engem a szerzetesi hivatás felé vezetted;
Üdvözlégy, mert tanácsodat és útmutatásodat követtem!

Üdvözlégy, mert a világi örömeidet lelki örömeidre cserélhettem;
Üdvözlégy, mert a világot elhagyva, nem néztél vissza;

Üdvözlégy, mert minden nehézség ellenére követted Krisztust;
Üdvözlégy, mert békeességben és életszentségben éltél és így érkeztél meg!

Üdvözlégy, mert Jézust teljes szívedből szeretted;
Üdvözlégy, mert az Ő szeretetéért minden szükségét elviseltél;
Üdvözlégy anya, törekvő remeték példaképe;
Üdvözlégy, pusztaságok szent lakója!

Üdvözlégy, tiszteletre méltó Teodóra, Moldova lelki virágszála!

12. Konták

Isten kegyelme beárnyékolta téged szentéletű Teodóra, és nem hagyott el téged életed utolsó napjáig, míg a pusztaságban éltél. Ezért egész életedben szívből énekelted Istennek: Alleluja!

12. Ikosz

Több száz év elteltével csak a síhlai sziklák tanúskodnak a te hosszú pusztai életedről. Ma százak jönnek a te barlangodhoz, szerzetesek és világi keresztények, hogy lássák a te küzdelmeid és nélkülözésed helyszínét, hogy imát és közbenjárást kérjenek tőled sokféle bajukhoz. Hozzájuk csatlakozva mi is alázatosan dicsérünk téged:

Üdvözlégy, Teodóra, mert a rengetegben minden megpróbáltatást elviseltél;
Üdvözlégy, mert imádsággal és böjttel mindig fel voltál fegyverkezve;
Üdvözlégy, mert ma is sok keresztény tisztelettel hódol neked;
Üdvözlégy, Krisztus égi méhecskéje!

Üdvözlégy, ki a mennyei méz édességét lelkedben hordoztad;
Üdvözlégy, mert Istent teljes szívedből és teljes erődből szeretted;
Üdvözlégy, mert Ő a magáéból vett irgalommal ruházott fel;
Üdvözlégy, mert életeddel mint mécsessel a sötétben világítottál!

Üdvözlégy, mert az okos szüzek példáját követted;
Üdvözlégy, mert csak az örök boldogságot kerested;
Üdvözlégy, mert Krisztus minden parancsát megtartottad;
Üdvözlégy, mert az igaz hitet gyümölcsözővé tetted!

Üdvözlégy, tiszteletre méltó Teodóra, Moldova lelki virágszála!

13. Konták

Ó, Szentéletű Teodóra Anya, ki most az üdvözültek sokaságában a mi Megváltónk előtt állasz, emlékezz meg a mi méltatlanságunkról, kik a mai időben élünk, és kísértésekkel, bajokkal és sok nehézséggel vagyunk megterhelve! Járj közben értünk szent imáiddal, hogy mi is kegyelmet és irgalmat nyerjünk Istentől, kinek így éneklünk: Alleluja!

13. Ikosz

(Megismételjük az első ikoszt és kontákat.)

Ifjúságodtól kezdve vágytál az angyali életre Teodóra, hogy mindenestől Krisztus Istenünknek szolgálj, elhagytad szüleidet, családodat és az egész világot. Ezért mi alázatosan megemlékezve dicsérünk téged:

Üdvözlégy szent hajtása Krisztusnak, ki a szent keresztségtől kezdve szüntelenül növekedtél;

Üdvözlégy Szent Teodóra, ki gyermekkorodtól fogva Krisztus Urunknak szolgáltál;

Üdvözlégy, mert az Evangélium örömhírét meghallottad;

Üdvözlégy, mert Jézus szeretetéért a világtól eltávolodtál!

Üdvözlégy, mert evilág dicsőségét elhagytad, mert egy másik dicsőséget óhajtottál;

Üdvözlégy, mert minden erőddel Krisztus dicsőségéért fáradoztál;

Üdvözlégy, mert nemzedéked nehézségei téged nem akadályoztak;

Üdvözlégy, hívő szolgálja a nagy Királynak!

Üdvözlégy, fiatal bimbó, ki olyan szép gyümölcsöt hoztál;

Üdvözlégy, Krisztus szelíd báránycájája;

Üdvözlégy, mert Krisztus evangéliumi parancsait megtartottad;

Üdvözlégy, szent remeték méltó dicsérete!

Üdvözlégy, tiszteletre méltó Teodóra, Moldova lelki virágszála!

(1KONTÁK)

Jöjjetek Krisztust szeretők mind, és hódoljunk hittel és áhítattal Szentéletű Teodóra anyának, ki Szihla pusztájában sok nélkülözést elszenvedve a remeték útmutató világosságává vált. Hálával eltelve dicsőítjük Istent, és az ő szentjét tisztelve mondjuk: Üdvözlégy tiszteletre méltó Teodóra, Moldova lelki virágszála!

Imádság Szentéletű Teodóra anyához

Ó Szentéletű Teodóra Anya, ki gyermekkorod óta szeretted Jézust, ki egész életedben az Ő szeretetéért nélkülöztél. Isten kegyelmével elviseltél minden kísértést, nehézséget a pusztai életben, és önmehtagadással, lelki könnyekkel magadat teljesen megtisztítottad és megvilágosítottad, és a remete élet számtalan jó cselekedetével, mint lelki hőstettekkel ragyogtál! A Sihla-i remeteségben szentté váltál és sok szerzetesnek példájává lettél. Isten ezért nem hagyott az ismeretlenül küzdők sorában, hanem mint eldugott igazgyöngyöt, előhozott és nekünk bemutatott.

Ezért mi méltatlanok - töredelemre és állhatatosságra alig alkalmasok -, alázattal és hittel kérjük a te szent imáidat, vidd a mi sokat szenvedett Urunk és Megváltónk elé kéréseinket. Hadd legyünk bölcsek, hogy életünk múltó percei között megemlékezhessünk a halálról, és felelősséggel eltelve éljünk, szemünk előtt tartva a láthatatlanokat, mert azok

örökkévalók. Imádkozz értünk, hogy amint te is Szent Teodóra az okos szüzekhez lettél hasonlóvá, úgy mi is ügyeljünk életünk lámpására, hogy ne fogyjon ki belőle a kegyelem!

Imádkozz értünk, hogy legyen Krisztus Urunk életünk irgalmas Ura, és halálunk percében szerető Istenünk, ki nem veszi számba igazságtalanságainkat, mert akkor senki nem állhatnánk meg előtte!

Legyél számunkra Szent Teodóra, védelmezőnk és tanácsadónk földi életünk küzdelmeiben, és állj mellettünk ama félelmetes órán is, amikor elhagyjuk a földi világot! Hadd legyünk mi is örökösei annak az örökkévaló boldogságnak, amit az Atya készít mindazoknak, akik szeretik őt!

Veled együtt dicsőítjük és magasztaljuk az Atyát a Fiút és a Szentlelket, most és mindörökké! Ámen.

Moldovai Szent Teodóra Anya Élete

A moldovai Román Egyház eleven emlékezetű hagyománya szentéletű Teodóra anya életét a kezdetektől ismeri. Úgy tudják, hogy valamikor 1650 körül született egy Vinator (Vadász) nevű moldovai falucskában, egy Tirgu Neamt (Német Vásár) nevű városkának a közelében.

Ma már a két település szinte egybeolvadt, de a XVII. században itt még csak egy híres vár állott, amelynek uradalmi közé tartozott a szent szülőfaluja.

Teodóra édesapja, Stefan Joldea, fegyvermesterként szolgált a Neamt várban, és édesanyja is, bizonyára, a vár alkalmazásában állott. Abban az időben itt őrizték az ország kincstárát, és jelentős katonaság állomásozott a környéken.

Teodóra családjának vallásossága az akkori kor szerint megélt hitélet volt, azonban a közelben levő kolostorok (Secu, Neamt, Agapia és mások) meghatározták a család lelki életét. Teodórának már gyermekkorában vágy ébredt a szívében, hogy szerzetesként adja át egész életét Krisztusnak. Az imádság, az Egyház ünnepei átjárták a család életét, és nem lett volna semmi akadálya annak, hogy a kis Teodóra elkötelezhesse magát teljesen az Úrnak. A családot azonban nagy fájdalom érte többször is, amikor leánytestvérei sorra meghaltak mire ő felnőtt. Így engedelmeskednie kellett szüleinek, akik férjhez akarták adni egyetlen életben maradt gyermeküket.

Úgy történt, hogy amint elérte Teodóra azt a kort, hogy férjhez mehetett, hozzá is adták egy dél-moldovai származású fiatalemberhez, aki szintén a Neamt vár alkalmazásában volt.

Miután megvolt a menyegző, Teodóra elhagyta szüleinek otthonát és a férjéhez költözött, majd ezután délre települtek, a férje szülőfalujába, egy bizonyos Izmail nevezetű helyre.

Férje is jóra való, vallásos embernek bizonyult. Házasságukat azonban beárnyékolta az a szomorú tény, hogy nem született gyermekük az évek során. Ahogy teltek-múltak az évek, meghaltak Teodóra szülei. Ekkor újra jelentkezett lelkében a régi vágy, hogy teljesen Krisztusnak szentelve éljen, kivonulva a világból.

A hagyomány szerint Teodóra 30 éves volt, amikor azt javasolta a férjének, hogy menjenek kolostorba. Úgy tudjuk, hogy férje is hajlott a csendes imádságos életre, így valóban szerzetesnek álltak.

Teodóra a Buzau nevű hegyek egyik kolostorába lépett be, amelynek Varzaresti volt a neve. Valamikor egy Stan Varzari nevezetű román földesúr alapította ezt a kolostort, a feljegyzések szerint 1425-ben. Teodóra férje egy Poiana Marului nevezetű kolostorba ment, ami szintén azon a vidéken volt.

A komoly múlttal rendelkező női monostor akkori vezetője, egy bizonyos Paisia anya, maga mellé vette Teodórát, hogy bevezesse a szerzetesi életformába. Mivel Teodóra régi vágya teljesült a kolostorba lépéssel, nem volt számára nehéz a lemondás, a szegénység, az engedelmesség és a testi és lelki tisztaság. Önmehtagadásokkal és megalázkodásokkal szolgált és imádkozott. Minden szertartáson jelen volt a templomban és a Szent Liturgián. Boldog volt, ha magához vehette az Úr szent titkait, a szent Eucharisziát.

Sajnos csak pár évig élhette békés szerzetesi életét, mert egyszer csak, egyik pillanatról a másikra, török támadás érte azt a vidéket, ahol a kolostoruk állt. Paisia egumena anya Teodórával menekül a Vrancea-i hegyekbe, hogy ne legyenek ők maguk is a pogányok martalékává, ahogy kolostoruk és templomuk.

Ott, rejtekben élve folytatta a szerzetesi életet, az idős apáca és fiatal növendéke. Készítettek maguknak egy kezdetleges kalibát, és nagy szükségét szenvedve küzdöttek tovább, éhezve, bujkálva, az ördög támadásaitól zaklatva. De a két remetévé vált nővért nem rettentette vissza semmi Isten szeretetétől és Istennek tett fogadalmuktól.

Nemsokára az idős nővér, Teodóra mestere és főnöknője, a viszontagságoktól és a nehéz körülményektől elcsigázva, visszaadta lelkét Teremtőjének. Így Teodóra egyedül maradt az idegen vidék sűrű rengetegében.

Még egy ideig ott élte aszketikus életét a rejtekben, a hegyek lábánál, de aztán elhatározta, hogy hazamegy szülőföldjére, és a Neamt melletti erdőben keres magának helyet az imádságra. A hagyomány szerint majdnem 10 évet töltött a megkezdett szerzetesi élet után a távoli erdőben.

Teodóra tehát visszatért szülőfaluja közelébe, és a Secu kolostor remete-telepének vezetőjétől, az akkori sihasztriai szerzetestől, Varsanufie atyától kér engedélyt, hogy folytathassa a közeli erdőben a már kipróbált pusztai életet.

A pusztaság ugyanis nem csak a sivatagot jelenti a szerzetesek életében, hanem minden olyan helyet, ahol az imádkozó, vagy küzdő szerzetes távol van a világtól és kiszolgáltatott annyira, hogy az emberi tevékenység mellett nélkülözhetetlen Isten kegyelme. A pusztaság így a kiszolgáltatottság helye, ahol a szerzetes számára Isten az első mindenben, mert nélküle lehetetlen „kint” maradni. Éppen az élet keménysége és a kiszolgáltatottság miatt csak igen kipróbált szerzeteseknek adnak engedélyt ma is a remete életre, a „pusztában” való tartózkodásra.

Teodóra engedélyt kapott a lelkiélet legnehezebb útjának gyakorlására, és így az érintetlen erdő mélyére ment, hogy folytassa a szüntelen imádságot, amelyből már ízelítőt kapott. Egy öreg remete átadta neki a cellácskáját, hogy nő létére ne bajlódjon fakaliba ácsolásával, ő pedig beljebb húzódott az erdőben.

Teodóra élete számára újabb fejezet kezdődött szülőföldje rengetegében. Az erdő látta el eleséggel, terített neki szederből, csalánból, áfonyából és ehető fűvekből asztalt, de rejtély maradt az, hogyan tudta életét fenntartani, különösen télen. Egy ideig juttattnak neki bizonyára egy-egy kenyeret a közeli remeteségből a Sihastiri-i atyák, de ez nem volt rendszeres kapcsolattartás.

A hagyomány úgy tartja, hogy egy időben volt egy Pál nevezetű szerzetespap, aki rendszeresen felkereste az erdő mélyén imádkozó remetéket. Meggyóntatta, megáldoztatta őket, ellátta az itt nélkülöző testvéreket egy-egy ruhadarabbal, de aztán Pál atyát is magához szólított az Úr. Azután nem tartott Teodóra anya kapcsolatot a völgyben levő kolostorral és annak remeteségével, a Sihastriai szkitivel.

A hagyomány szerint Teodóra úgy élt az erdő mélyén, hogy szüntelenül útban volt a menyország felé azon a bizonyos lépcsőn, amely az erények lépcsője. Fokainak megtétele nem elsősorban testi erőfeszítés, hanem lelki munka volt. Nehézségét az adja ennek a lelki munkának, hogy démonok támadásait kell kivédenie és visszavernie a szerzetesnek, ahogy bizonyos fokon a világban élő embernek is, amikor kísértésekkel találkozik.

Keveset tudunk Teodóra küzdelmeiről, de a hagyomány emlékezetben tartja azt az esetet, amikor az idős atyától kapott cellátskájáról is lemondott.

Történt aztán, hogy a törökök Észak-Moldovába is betörték, és több kolostort kifosztottak és feldúltak. Menekülő szerzetesek jöttek az erdő mélyére, és azokkal találkozáskor kapott információt Teodóra a világban történő dolgokról. Nekik adta át kunyhóját, ő pedig visszahúzódott a csöndes és ember nem járta erdőbe. Ekkor telepedett le abba a sziklahasadékba, amit ma is úgy ismerünk, hogy az Teodóra barlangja. A hagyomány szerint, több mint 20 évet élt itt csöndes, szüntelenül gyakorolt imában, Istennel egyesülve. Akkori csöndes életének egyik ma is látható nyoma egy kővályú, amit ő vájt egy szikla tetején, hogy az esővizet felfogva, ivóvizet nyerjen.

Szentéletű Cleopa atya, aki nagy tanító volt a XX. század végén Romániában, prédikált a Sihastriai kolostorban Teodóra anyáról, és azt mondta, hogy a szentéletű remete akkor ment a barlangba imádkozni, amikor lelkiéletében erre kész volt. A tökéletesség jele, hogy a fakalyibát elhagyva, élelem nélkül, hiányos öltözetben egy barlangba húzódnak imádkozott. Aki Krisztussal egyesül, már nincs szüksége annyi enivalóra, mint más embernek. Aki Krisztussal egyesül, szüntelen lángolásban él, ruha helyett Isten teremtetlen kegyelme melegíti és világítja meg sötét lakhelyét. Nekünk ez csodálatos és hihetetlen, de a lelkiélet bajnokai nap mint nap megtapasztalják az átistenülés rendkívüli kegyelmeit, amely szerint a földön nélkülözve, de valójában már a mennyben élnek.

Teodóra anya földi életének végét jól ismerjük, mert a könyörülő Isten, rendelkezése szerint, nem hagyta az ő bajnokát a névtelen szentek sokaságában, hanem, ismerté tette, hogy erőt merítsen az Egyház életének hősiességéből, és követendő példává tegye sokak számára.

Egy alaklommal a sihastriai remeteség templomának szentély felőli ablakán madarak repültek be, és az előkészületi asztról proszfora* darabokat csíptek fel és repültek el. Mivel ez többször megismétlődött, az akkori kolostorfőnök atya megbízott két szerzeteset, hogy

menjenek a madarak röptének irányába, és nézzenek körül, hátha megtalálják azt, akinek a madarak a kenyérdarabkákat viszik.

Elindult a két szerzetes, és napnyugtáig haladtak felfelé az erdőben, de nem találtak senkit. Rájuk esteledett és besötétedett, az eső is eleredt, mire ők nagyon megijedtek. Úgy döntöttek, hogy egymást melegítve átvirrasztják az éjszakát, és nappal visszatérnek kolostorukba. Egymásnak háttal ültek egy nagy fa alatt, amikor egyikük fényt vett észre az erdőben. Felmászott egy fára, hogy jobban körülnézhesen, és ekkor a közelben levő Teodóra anya megszólította őket, és magához hívta a két szerzetest. Elmondta nekik, hogy már 40 napja imádkozik azért, hogy rátaláljanak, mert közeledik életének vége, és szeretne meggyónni és még utoljára Jézus szent testéből és véréből részesülni.** A szerzetesek elmondása szerint nevükön szólította őket, és szinte semmilyen ruha nem fedte testét, mert az évek során lefoszlott, lerongyolódott róla. Ezen a találkozón megdöbbenve, Istenek egy nagy szentjét ismerték fel benne az erdő mélyén. Hiszen az is kegyelem ebben az életformában, ha sem medve, sem farkas nem támadja meg az embert az erdőben, de a hideg ellen ruha nélkül egy sziklahasadékban élni csak Isten kegyelmével lehetséges.

Teodóra anya, aki már több mint 20 éve nem járt a sihasztriai remeteségben, nevével nevezet az őt megtaláló papot, Antal atyát és Lavarncius diakónust. Ők voltak azok, akiket ezután név szerint is elkért a kolostorfőnök atyától, hogy jöjjenek fel hozzá, gyóntassák meg és részesítsék őt mennyei eledelben, mert meg fog halni.

Ezután kérte, hogy menjenek vissza még akkor éjszaka a sihasztriai közösségbe, és adják át az egumen atyának kérését, hogy jöjjenek fel hozzá újra de immár szentséggel. A két szerzetes azonban nem akart elindulni, mondván, hogy még eltévednének a sötétben, vagy szakadékba eshetnek, inkább megvárják a reggelt. De Teodóra anya ekkor keresztet rajzolt a levegőbe, ami fénylő keresztté vált, mintha csak szentjánosbogarak formáltak volna, és ez a fényes kis kereszt vezette vissza az atyákat a sihasztriai kolostorba.***

A találkozás csodás élményétől fellelkesedve mesélték el a kolostorfőnöknek mindazt, amit láttak és tapasztaltak. Ezután szentséget vettek magukhoz, és el is indult a felkért Antal szerzetespap és diakónus, és a kolostorfőnök atya, hogy hamar visszatérjenek a síhlyai sziklákhöz, Teodóra anyához.

Amikor visszatértek a szerzetesek, Teodóra anya meggyónt és megáldozott, majd Istennek hálát adva visszaadta lelkét Teremtőjének.

A szerzetesek, amint látták az eseményeket, Teodóra anyát illően, szerzetesnek kijáró temetéssel temették el az egész sihasztriai közösség jelenlétében, ott fent az barlangjánál, ahol élete utolsó éveit élte.

Teodóra anya élete ezután ismeretes lett a környéken, hogy miként élt egy női szent az erdő mélyén, sokakért imádkozva és nélkülözve. A vidék falvainak lakói és szerzetesei mind felkeresték barlangját, hogy e megszentelt helyen imádkozzanak és kérjék Isten kiválasztottjának a közbenjárását. Imádkoztak a sírjánál, és hamarosan egész Moldovában ismert lett a neve.

A hagyomány úgy tartja, hogy Teodóra volt férje, aki szintén szerzetesként gyakorolta Krisztus követését, hallott az eseményekről, és maga is felkereskedett sírjához, hogy meggyőződjön mindarról, amit országszerte beszéltek. El is ment Elefterie szerzetes, és csodálkozva tapasztalta, hogy minden igaz, amit korábban hallott. Úgy tudják, hogy nem tért vissza a Poiana Marului kolostorba, hanem a Sihasztri szktiben maradt élete végéig.

1725 és 1730 között Teodóra anya iránti tiszteletből, és az ő életét utánozva, egy kis remete telep született az ő sziklahasadéka közelében. Egy fából készült templomot is

építettek a szerzetesek közös zsolozsmájának és az ünnepek megtartásának szolgálatára, amit „Úrszínéváltozás” tiszteletére szenteltek, ami még ma is áll.

A mai állapotok azonban már nem hasonlítanak a régi szkítiéhez, mert ma már szerzetesekben gyarapodó kolostor épült itt fent a hegyen, Teodóra barlangjához közel.

A szentéletű anya teste már nem pihen első nyughelyén. 1828 és 1834 között a cári Oroszország befolyása alá került Moldova és akkor, orosz katonák jöttek fel a hegyre, és Teodóra szent ereklyéit kiemelve a sírból a Kijev-i Barlangmonostorba, a Nagy Lavrába vitték. Itt található ma is a szent ereklyék nagy része, és aki elzarándokol Kijevbe, találkozhat Teodóra anya ereklyetartó ládájával, amire ez van írva: „A Kárpátokból származó szent Teodóra”.

A moldovai nép Teodóra anyát égi születésnapjától, azaz halálától kezdve tisztelte. Azonban a Román Ortodox Egyház Szinódusának határozata igen későn született meg, amely szerint végre 1992. június 20-án a szentek közé sorolta Teodóra anyát. Évenkénti emléknapját a naptárban, augusztus 7-ére tették.

*Proszfora: Áldozati kenyér, melyből a pap az előkészületben a Szent Liturgiához szükséges kenyérrészeket lándzsával kivágja. Külön erre az alkalomra sütik. A tetején négyszög alakú pecsét van kereszttel és annak ágai között IC XC - NI KA = „Jézus Krisztus győz” felirat. - Anyaga tiszta búzaliszt, élesztő, víz, kevés só. /Ivancsó István Liturgikus lexikon, Nyíregyháza, 2001/

**Ne Vorbeste Parintele Cleopa 13. Editura Manastirea Sihastria 2010. 76-77. oldal.

***u. o.